

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

ad quod missus erat in mundum, publicè docendo & miracula edendo administrare, non immerito responder, se oportere in his esse quæ sunt Patris sui. Idem obseruent liberi terrestres, ut obediant parentibus suis, sed usque ad aras. Amandus enim generator, sed præponendus Creator, inquit Augustinus. Et magis obediendum Deo quam hominibus, Act. 5. v. 29.

3. *Ardna.* Nam parentes Christi verbum hoc non intelligebant, inquit Evangelista. Talia multa inveniuntur in scripturis, quæ captum nostrum transcendunt. Nam naturalis homo non percipit ea quæ sunt Spiritus Dei, 1. Cor. 2. v. 14. interim cum Maria conservemus in corde, à litera clara non recedamus, tunc propter ignorantiam illam non repudiabit nos Christus, sed patienter tolerabit, sicut Apostolos, qui statum regni sui etiam capere non poterant. Nam calamum quassatum non conterit, & linum fumigans non extinguit, Esai. 42. v. 3.

De Tertio.

Restat ut dicamus aliquid de Christi Subjectione, quæ fuit.

1. *Singularis.* Nam Dei filius erat, & sponte se hominibus subiecit, quem angeli ut Dominum honorabant, parentibus obediens factus est, nimirum exinanivit semetipsum, formam servi accipiens, Phil. 2. v. 7.
2. *Exemplaris,* quam omnes liberi imitati debent, juxta quartum præceptum & dicta Scripturæ, Eph. 6. v. 1. Col. 3. v. 20. Sir. 3. v. 7. qui contra faciunt, maledictionem promerentur, Deut. 27. v. 16. Exod. 21. v. 15.
3. *Salutaris.* Nam propter hanc obedientiam parentibus præstitam crevit
 1. *Sapientia.* Quomodo Christus sapientiâ creverit bifariam à Doctoribus explica-

tur. Quidam de sapientia habituali, quæ animæ rationalis propria est, intelligunt. Hæc enim sicut in alio homine sancto, suos quoque in Christo progressus habuit. Quidam verò ad statum exinanitionis referunt, & dicunt, fuisse quidem in Christo absconditos omnes thesauros sapientiæ à primo conceptionis momento. Col. 2. v. 3; sed ut pro ambitione protoplastorum satisfaceret, qui sua perfecta sapientia abusi, voluerunt esse sicut Elohim, Gen. 3. v. 5. noluisse ipsum plenariè exerere suam sapientiam, ut potuisset, & in templo specimen dederat, sed occultasse & plenario sapientiæ usu se sponte abdicasse. Hinc civisse dicitur sapientiâ humano more, quia paulatim magis & magis per humanitatem, tanquam per organum sibi appropriatum sapientia divina suam *ἐκπέπειαν* exeruit, ut loquitur Athanasius.

2. *Robore & potentia.* Potuisset se statim in perfecta statura sistere, ut quidem Adam & Eva conditi sunt à Deo; sed voluit more aliorum hominum in utero matris concipi, nasci, & crescere etiam, ut omnem ætatem, infantes & parvulos, & pueros, & juvenes, & seniores per illam similitudinem sanctificaret, ut Irenæus notavit.

3. *Gratiâ & benevolentia,*

1. *In Pola.* Hinc dicitur unicus homo in gratia, Rom. 5. v. 15. & habetur hæc phrasî respectus ad typum Simsonis, Jud. 13. v. 24. sensus ergo est, quod Deus hunc puerum impleverit singularibus Spiritus S. donis, quæ progressu temporis in ipso fuerint aucta. Nam Spiritus S. re quievit super ipso, Esai. 11. v. 1. & quandoque exterius juxta typum Simsonis specimen aliquod produxit, præsertim in miraculis, Joh. 2. v. 11.

2. *In Solo.* Nam propter illam gratiæ diviniæ ubertatem, quæ in Christo habitabat, gratiam quoque apud homines consecutus, & indes gratiosior acceptiorque redditus est, quia ex tyrocinii ab ipso editis plus cum quàm vulgare esse hominem quilibet animadvertere poterat, hinc etiam plenus gratiâ dicitur, Joh. 1.v.14.

Vultis igitur parentes, ut crescant liberi vestri non solum ætate, sed etiam sapientiâ & gratiâ apud Deum & homines, educate

iplos in timore Domini, quæ sapientiæ initium est, Pl. 111. v.10. ablegate eos in templum, cum primis ad audiendas Conciones Catecheticas, quæ potissimum in commodum juventutis instituuntur, & cum lacte materno, quantum fieri potest pietatem ipsis instillate, quæ promissionem habet hujus & futuræ vitæ, 1. Tim. 4. v.8. tunc certè Pater cælestis, Deus erit vester & seminis vestri, ut Abrahamo promisit, Gen. 17. v.7.

Dominica II. post Epiphaniam.

Evangelium Joh. 2. v. 1-12.

Posteriori Reg. 2. v. 19. Viri civitatis Jericho ita alloquuntur Elisæum: Ecce habitatio civitatis hujus optima est, sicut tu ipse Domine perspicis, sed aquæ pessimæ, sunt, & terra sterilis. Ille jubet afferri phialam novam cum sale, & egressus ad fontem aquarum, misit in illum sal, & ait: Hæc dicit Dominus Sanavi aquas has, & non erit ultra in eis mors neque sterilitas. Sanatæ ergo sunt aquæ, usque in hanc diem, juxta verbum Elisæi quod locutus est.

Conjugium, dilecti, Civitati Jericho non ineptè comparatur. Nam jucundum est in hoc statu vivere, sed aqua crucis amara querelam interdum & lamentationem causat upud conjuges- hæc enim carni non sapit. Proinde ad cælestem Elisæum Christum Jesum confugiendum est, qui sale consolationis aquas hæc dulcorare potest, ut comprobavit in hodierno Evangelio, quod in tres partes dividimus, describitur enim

I. Nuptialis festivitatis.

II. Suborta calamitas.

III. Christi opitulantis benignitas.

J. J.

EXEGESIS.

Dux sunt nuptiæ maximè illustres: Priores in Paradiso Deus ipse celebravit, cum Adamum & Evam copularet, nam ut Poeta canit:

Pro thalamo paradisi erat, mundusque dabatur in dotem.

Posteriores celebratæ sunt in Cana Galilææ, quas Christus ipse præsentia & primo suo miraculo decoravit. Notatur autem in Evangelio prælecto

1. Tempus, quando factæ sint illæ nuptiæ, nimirum die tertio, Quinam sit ille tertius dies exactè non constat. Si tamen harmoniam Evangelistarum spectemus, opinio illorum, qui tertium à colloquio cum Nathanaele habito diem hîc existimant, tutiss-

F 3

1362